

Sygn. akt VIII Pz 76/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Łanowy- Klimek

Sędziowie : SSO Grzegorz Tyrka

SSR (del) Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu sprawy 15 lutego 2017 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie M. Ś.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powódki

na punkt drugi postanowienia Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 4 listopada 2016 sygn. akt IV P 548/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie;

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy- Klimek (-) SSR (del) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powódka M. Ś. pozwem skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagała się zasądzenia odszkodowania za wypowiedzenie umowy o pracę dokonane z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę.

Pismem z dnia 24 października 2016 r powódka cofnęła powództwo w związku z anulowaniem jej przez pozwaną wypowiedzenia i wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 04.11.2016 r Sąd Rejonowy w Z. umorzył postępowanie i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 98 § 1 kpc. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800.). Wyjaśnił, że stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama zarówno w sprawie o przywrócenie do pracy, jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego

lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę albo niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia, albowiem w każdej z tych spraw rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika jest taki sam.

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie drugim w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego wniosła powódka domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 3.600 zł, zamiast kwoty 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

- 1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 98 § 1 i 3 kpc, w zw z § 9 ust 1 pkt 2 w zw z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra S. w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r (Dz.U z 2015 r poz 1800) w brzmieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016 r – poprzez jego niezastosowanie, a tym samym brak zobowiązania pozwanej do zwrotu na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego wg stawek w minimalnej wysokości ustanowionych dla sprawy z zakresu prawa pracy o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę,
- 2) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 328 § 2 kpc w zw z art. 361 kpc, poprzez niezastosowanie i tym samym niewskazanie w treści uzasadnienia postanowienia o kosztach podstawy faktycznej jak i niewyjaśnienie podstawy prawnej zastosowania § 9 ust 1 pkt 1 rozporządzenia zamiast § 9 ust 1 pkt 2 w zw z § 2 pkt 5 rozporządzenia;
- 3) obrazę przepisów prawa materialnego tj § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015 r poprzez jego niezastosowanie i całkowite pominięcie w okolicznościach sprawy.

W uzasadnieniu zażalenia powódka podniosła, że ustalając wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd pierwszej instancji niezasadnie zastosował § 9 ust 1 pkt 1 rozporządzenia, a ponadto w sporządzonym uzasadnieniu postanowienia o kosztach nie wskazał podstawy faktycznej jak i nie wyjaśnił podstawy prawnej zastosowania tego przepisu. Ponadto zarzuciła, iż Sąd Rejonowy nieprawidłowo przyjął, że żądanie pozwu zostało zmienione z odszkodowania na uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, choć formalnie powódka zmiany przedmiotowej powództwa nie dokonała. W sprawie nie nastąpiła zmiana przedmiotu pozwu, która była zmianą podstawy obliczenia wartości opłat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i Sąd drugiej instancji podziela rozważania prawne zaprezentowane przez Sąd pierwszej instancji.

Rozstrzygając o kosztach zastępstwa procesowego prawidłowo Sąd Rejonowy zastosował § 9 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015 r poz 1800), który stanowi, że stawka minimalna za prowadzenie sprawy z zakresu prawa pracy o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy wynosi – 360zł.

Postawą zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w rozpoznawanej sprawie nie jest, jak to wskazuje pełnomocnik strony pozwanej w zażaleniu § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia.

Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach dotyczących wprowadzie poprzednio obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ale zachowujących swą aktualność na gruncie

obowiązujących przepisów regulujących wysokość opłat za czynności adwokatów i radców prawnych, wyjaśniał, że podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 w związku z art. 58 k.p., a także na podstawie art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 47¹ k.p. stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (którego odpowiednikiem jest § 9 ust 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 22.10.2015 r). Uzasadniając swoje stanowisko wskazywał, że stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama zarówno w sprawie o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne (o przywrócenie do pracy), jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę albo z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia. W każdej z tych spraw rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika jest taki sam, niezależnie od wybranego przez pracownika lub uwzględnionego przez sąd pracy z urzędu alternatywnego roszczenia (por. uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego (której nadano moc zasady prawnej) z 24 lutego 2011 r., I PZP 6/10, OSNP 2011/21-22/268, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2010 r., II PZ 20/10, postanowienie z dnia 13 marca 2012r., I PZ 3/12, postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2012-09-18, II PK 117/12 O.: L., postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2012-12-04, II PZ 24/12).

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 24 lutego 2011 r., I PZP 6/10 (OSNP 2011, nr 21-22, poz. 268), mającej moc zasady prawnej Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 KP w związku z art. 58 KP, stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Zajmując takie stanowisko, Sąd Najwyższy stwierdził między innymi, iż niska stawka minimalna wynagrodzenia adwokata w sprawie o przywrócenie do pracy realizuje określone wartości podlegające ochronie. Chodzi o łatwy dostęp do sądu (por. art. 461 § 1¹ KPC) i tani dostęp do profesjonalnej pomocy prawnej w sprawach typowych roszczeń pracownika dotyczących rozwiązania stosunku pracy (por. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 sierpnia 2006 r., SK 23/05). Nie ma podstaw do kwestionowania zgodności tej regulacji (§ 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia) z ustawą i Konstytucją RP. To zaś prowadzi do wniosku, że § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie w zakresie dotyczącym odszkodowania, o którym mowa w art. 56 § 1 KP w związku z art. 58 KP, jest niezgodny z art. 16 ust. 3 Prawa o adwokaturze, gdyż dla takiej sprawy ustala zdecydowanie wyższą stawkę minimalną niż w sprawie o przywrócenie do pracy, która jest tego samego rodzaju, bardziej zawła i wymagająca większego nakładu pracy adwokata, a nadto ma wyższą wartość przedmiotu sporu (...). Oznacza to, że należy odmówić stosowania § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie w zakresie dotyczącym odszkodowania, o którym mowa w art. 56 § 1 KP w związku z art. 58 KP. Stawkę minimalną wynagrodzenia adwokata w takiej sprawie należy więc ustalić według § 5 rozporządzenia, czyli według stawki w sprawie o najbardziej zbliżonym rodzaju, a taką sprawą niewątpliwie jest sprawa o przywrócenie do pracy, w której stawka minimalna wynagrodzenia adwokata wyznaczona jest przez § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

Stawkę minimalną wynagrodzenia adwokata w rozpoznawanej sprawie należało więc ustalić według § 9 ust 1 pkt 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie, co prawidłowo uczynił Sąd pierwszej instancji i wyjaśnił, wbrew zarzutom sformułowanym w zażaleniu, w pisemnym uzasadnieniu postanowienia.

Również zarzut dotyczący naruszenia treści § 19 rozporządzenia jest nieuzasadniony. Sąd pierwszej instancji nie przyjął, iż w sprawie doszło do zmiany powództwa z odszkodowania na uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, lecz wskazał wprost, że stawka minimalna opłat za wynagrodzenia adwokata w sprawie o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę powinna być taka sama jak w sprawie o przywrócenie do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy- Klimek (-) SSR (del) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

.

\